

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל, טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

תמים תהיה עם ה' אלדיך (דברים יד. א-ב)

כתב רש"י על פסי בזה"ל: התהלך עמו בתמימות ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות, ואז תהיה עמו ולחלקו, עכ"ל.

לרגל מלאת חמש שנים ופתיחת השנה השישית אשר זיכנו השי"ת שהת"ת נמצא בס"ד גדולה תחת ידינו. חרגנו מהרגלנו וראינו לנכון להעלות את 'נתיבי החינוך' אשר הורנו וחינכנו מורינו ורבינו מרן נשיא מוסדותינו הרה"ג יצחק רצאבי שליט"א. ומתוך דברינו אלו יתבאר עניין 'תמים תהיה', ותתחזק האמונה והבטחון בו יתברך ויתעלה שמו. ומתוך זה יובן כיצד על האדם להתנהג וחובת השתדלותו בעולמו. ואף בילדי יחידיו אמונה תמימה זו, ע"י סיפורים ששמע ואף ממה שחוזה הוא בעצמו. וכבר נזכרנו אנו בעניינינו כיצד סיפורים אלה משפיעים על התשב"ר הי"ו. נוסף לזאת, נרויח שיחרטו דברים אלו בחרט ברזל, וכל ישכחו.

וזאת למודע! אין בכוונתנו להאריך כאן בסיפורי אמונה ובטחון שעברנו בחמשת שנותינו אלו, וכן אין בכוונתנו להאריך בהשתלשלות מוסדותינו וכן גם לא בפירוט הדברים אשר נעלה, זיכלה הזמן ויכלו יריעות רבות ולא נצליח להעלותם, כי רבו מספר. (ופעם התחלתי לכתוב את אשר עברתי בהקמת קהילתנו יפועלת צדיקי באלעד ת"י, ונכתחי, שטרם שגמרתי לכתוב על הימים הראשונים, והנה נוספו על אלה ימים רבים כפולות ומכפולות מהימים הראשונים ואני אגא אני בא. על כן חדלתי מלכתוב. אך מידי פעם בפעם אנו מספרים ומחזקים אנשים ממה שזיכנו השי"ת, בדרשות ובשיחות הנמסרות ברחבי הארץ). וכאן העלנו רק את הנצרך לנו להבין את ההבטה וההסתכלות הנכונה לחינוך. ואף שיש אנשים החושבים וחלקם אף אומרים זאת בקול רם: **אני זה לא אתה! אתה אולי מסוגל, אבל אני לא!** וכיו"ב משפטים שונים. על כן באתי בשרויתיים אלו להציג את התמונה כפי שהייתה, וממנה יבין האדם שגם הוא מסוגל. אך זאת רק אם ירצה. ואכן, האנשים האמיתיים המחפשים האמת, הודו בזה. הנה לפני כעשר שנים מורינו ורבינו הרה"ג עזרא מחפוד שליט"א הקים את הת"ת לבני קהילתנו ק"ק תימן, ולקחני להיות לו לעזר, וכך הוה ואכמ"ל. לצערינו הגדול עקב אינשי דלא מעלי, נבצר ממנו להמשיך לנהל את המקום כבתחילה, ונחלץ לעזרתו ידידנו הנכבד וליקחני שגיב מחפוד הי"י, אשר בזכותו התקיים הת"ת עוד שנה תמימה. אך גם הוא נבצר ממנו להמשיך בניהולו, ועקב זאת חיפש הוא ורעיו ואני הקטן ביניהם, מי יקח על עצמו עולה של-תורה, אם אין קמח אין תורה. גבירים גדולים ועסקנים רבים באו למקום, התפעלו ממקום התורה ובפרט שמשמר מסורת אבותינו הנאמנה, אך כששמעו שכלכלית המקום אינו מכסה על עצמו, וצריך להשיג תרומות רבות לקיומו, פנו המה לדרכם והמקום נותר לאנחות. סיום השנה קרב ובא, ואין מי שיקח את המוסדות בשנה הבאה על עצמו.

ואני נער קטן צעיר לימים, אברך תמים שמסר עצמו לקידום ופיתוח המוסדות ימים ולילות, כמעט ללא תמורה. כאב ליבי בקרבי, ועשתונותי לא חדלו מלדאוג, וכרוח הלכתי מידי שעה בשעה, שחיי יסגר המקום אשר הולך ופורח ומשמר מסורת אבות, תורה ויראה, צניעות וקדושה המהלכים זה עם זה, ואין לו אח וריע לא בעירנו ולא בארץ בכלל. וגם התלמידים שנעמל רב וזיע הושקע בהם לאן יפנו?! הרי לכל מקום שילכו לא יזכו לקבל את מה שמקבלים כאן! ובאותו הזמן נתקיים בי (תהילים לת. ט.) 'נעויתי שחתי עד מאד, כל היום קודר הלכתי'. ומרוב חשיבות קיום המקום, אף הצעתי לאחד מן הגבירים, שאם הוא יקח על עצמו את קיום המקום, אני מוכן לעזוב את תפקידי החינוכי במוסדות, ולכתת רגלי מידי יום ביומו ברחבי הארץ, להחתים אנשים הוראות קבע למקום, ובעה"ת בלי"נ אדאג שמידי יום יתוספו הוראות קבע לכל הפחות סך מאה וחמישים שקלים. אך גם זה הדבר, לא שכנעוהו ונותרתי כפי שהייתי. על כן באחד הערבים נשאתי פני לאורים ותומים של-דור אלו גדולי הדור. ונכנסתי אל הקודש פנימה מורי ורבי משחר נעורי, אשר מידי שבוע בשבוע הייתי שוחר פניו, מרן הגאון הגדול מעוז ומגדול הגר"י רצאבי שליט"א. סיפרתי לו דברים כהותן מהחל ועד גמירא ואף את אשר הצעתי לגביר ההוא, וסיימתי, עתה אין מי שיקח את המקום על שכמו. [נתקיימו אסיפות ושיחות רבות עם הרב ובלעדיו, לראות אולי כמה אנשים יחזיקו את המקום על עצמם ואכמ"ל, אך לצערינו הדבר לא צלח, ע"כ חזרתי לשחר פתחו של מורי ורבי, ודברי בפי,] אני הקטן והצעיר רש ועני, גם אם ארצה לתת שכמי לסבול לשאת את ניהולו של-מקום, אין בידי ממון להחזיקו, ואף אם אצא להתרים מידי יום ביומו. ונוסף לזאת שלא אוכל להמשיך בתפקידי החינוכי במקום. שאלני הרב: כמה ממון חודשי צריך ע"מ להחזיקו? השבתי: לאחר קיוזו תשלומי ההורים ותקציבים שונים, צריך עוד **שלושים אלף שקלים מידי חודש בחדש**. אמר לי הרב: **אסור שהמקום יסגר, קח עליך את המקום והי יודה בעזרדי!**

היות וכבר מנוטה אני בדברי חכמים ומילותם [ואכמ"ל ולספר] ובפרט בדברי קדשו של-מרן שליט"א, ע"כ לקחתי את הדברים לליבי כפישטן, ובחצות ליל עזבתי את ביתו של הרב כשבלבי גמרה ההחלטה, **לעשות את דברי הרב ויהי מה!** לאחר צאתי מן הקודש, אמרתי לעצמי: רגע, מה אעשה אם לא תסכים רעייתי תחי' לזה?? ע"כ שבתי על עקבותי והתדפקתי שוב על דלת ביתו של הרב. הרב הכניסני שוב במאור פנים ושאלני לביאת שובי. אמרתי לרב: מה אעשה אם רעייתי תסרב לזה? השיבני הרב: תאמר לה בשמי, **שיסורים של האדם קצובים לו, אתם לא תקבלו גרגיר יותר! מוטב שהיסורים שלכם יהיו על קיום הת"ת, ולא ח"ו על בריאות האדם וכיו"ב!** העזתי פני ושאלתי: אם היא תרצה לשוחח עם הרב? השיבני הרב: בכל עת שהיא תרצה, אדבר עמה ואחזקה. הודיתי לרב והלכתי לדרכי. לאחר כמה ימים התברר לי שעקב הגשת מסמכים למשרד החינוך, **הגירעון החודשי יעמוד על חמישים וחמש אלף שקלים!** ולא כמו שידעתי מתחילה. פניתי שוב אל הקודש פנימה, וסיפרתי זאת לרב. השיבני הרב: אנפ"כ תקח את הת"ת עליך והי יודה בעזרדי! מאותו רגע לא נחתתי ולא שקטתי, ימים ולילות נדדתי שינה מעיני, ואף היו ימים שלא שבתי לביתי, והייתי ישן בדרכים לפוש מהעמל הרב ולצבור כח חדש.

המושך בהעמוד הבא

לעילוי נשמת מרת חביבה בת רחמה אוחנינה ע"ה תנצב"ה	לרפואת דוד בן יאיר בתשכחע"י	לזש"ק יובל בן דוד ירות בת זכריה
--	-----------------------------------	---------------------------------------

מרבני הקהילה

הרה"ג זרחיה חופי שליטא
רב ק"ק 'אחוות אחים' אלעד ת"ז

נאמר בפרשתינו פרשת שופטים פרק י"ז פס' ו' י"על פי שניים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד".

שאלת המשנה במסכת מכות דף ה: אם מתקיימת העדות בשנים למה פרט הכתוב בשלשה? פירושו אם שני עדים יכולים להעיד, ק"י שלשה יכולים להעיד, וא"כ, למה טרח הכתוב לומר שלשה יכולים להעיד יכתוב על שנים ונדע על שלשה מק"י? המשנה תירצה כמה תירוצים (יעיין שם).

יש שתירצו נפלא על פי גמ' בירושלמי פרק שני הלכה ו' וכן מובא במדרש, **שאלו לחכמה**: חוטא מהו עונשו? אמרה להם "חטאים תרדף רעה" **שאלו לנבואה**: חוטא מהו עונשו? אמרה להם "הנפש החוטאת היא תמות" **שאלו לתורה**: חוטא מהו עונשו? אמרה יביא קרבן ויתכפר לו **שאלו לקבי"ה**: חוטא מהו עונשו? אמר להם יעשה תשובה ויתכפר לו, היינו דכתיב "על כן יורה חטאים בדרך" יורה לחטאים דרך לעשות תשובה עכ"ל הירושלמי והמדרש.

על פי זה אפשר לבאר נפלא את הקושיא למה צריך הכתוב להדגיש שלשה עדים, **הבאור הוא כן**: על פי שנים עדים יומת המת, העדים הם החכמה והנבואה, שלפי שיטתם אדם שחטא אין לו תקנה אלא מיתה, שהחכמה אמרה חטאים תרדף רעה, ואין רעה אלא גהינם, והנבואה אמרה הנפש החוטאת היא תמות, או על פי שלשה זו התורה, שהרי לפי התורה אדם שחטא צריך להביא קרבן, תינח בזמן שבית המקדש קיים, אבל בזמן הזה שאין בית המקדש קיים ואין קרבן, האדם צריך למות, ולכן הכתוב אומר על פי שנים או על פי שלשה יומת המת, אבל לא יומת על פי עד אחד, ואין אחד אלא הקב"ה שנאמר שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד, פירושו שהקב"ה אמר שיעשה תשובה ויתכפר בלא שום מיתה כיון שבזמנו עולם חס על בריותיו, וזהו שאמר הכתוב "על כן יורה חטאים בדרך" שמורה דרך לחטאים שוב בתשובה.

נמצאים אנו בחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות שבזמנו עולם מתקרב אלינו במהלך כל החודש כולו ויש שעת רצון שאפשר לקבל סייעתא דשמיא ושפע ברכה להצלחה ולכן על כל אחד ואחד מאיתנו לעשות חשבון נפש עם עצמו בכל הנקודות שיש בהם רפיון ולהתחזק ע"י קבלות שיוכל לעמוד בהן למען ישבו ה' מחרון אפו. וע"י שנוכח את עצמינו במהלך כל החודש ע"י תפילות ומעשים טובים ובדק בית פנימי, בורא עולם ישמע לקול תפילותינו ונוכח להחתם לאלתר לחיים טובים ולשלום ביום הדין הגדול והנורא.

בנתיבי החינוך

המושך מהעמוד הקודם ומה שעמד תמיד נגד עיני, דברי הרב שליט"א, "ה' יהיה בעזרך! לא תקבלו גריג אחד יותר של יסורים!" ונ"י"ב תחי', היתה עומדת לימיני לסייעני לחזקני ולעודדני. תלאות רבות מצאוני, ובגשות גדולות סבבוני, אך לא חתי ולא נסוגתי, תמים תהיה כפשוטו קיימתי.

נוסף לתלאתי הכלכליות הרבות שחוויתי, לא תמיד עידוד ממקורבי קיבלתי, והיו רבים וטובים אשר הפטירו ואמרו: אתה משוגע! תסגור את התי"ת! אתה צובר רק גרעונות וחובות על ראשך! יש לך ילדים ומשפחה! מתימנים לא תוציא כסף, וכ"ש לא הוראות קבע! ועוד כהנה וכהנה. אך אני דברי הרב לנגד עיני שמתי, ואת הבגשות והבזיונות ספגתי, ובכל אוני וכחי המשכתי, וקב"ה מאורו הבהיק לי, וחו וחסד לפני אנשים נתנני, ואנשים רבים הוראות קבע החתמתי, וחשתי כיצד ישתבח שמו מאיר לי.

והיושב במרום שלח לי נסיונות נוספות לכל אלו, מאנשים היושבים ראשונה במלכות, הנהנים מקיום המוסדות, אך עניינם ולבותם לדברים אחרים נשואות, ולא איכפת להם מטרחותי הרבות, ודברי שוא ושקר שפתותיהם היו דובבות, ואף מחלקם סטירות לחי חטפתי, על אף שלהם תמיד עזרתי וסייעתי, ועל גופי הרגשתי כפיות טובה מה היא, עכ"ל המשכתי ואת העול נשאתי, ויתמים תהיה תמיד ליליבי החרדתי, ועם הרב תמיד התייעצתי.

ועל כל אלה, קמו אנשי בליעל באיצטלא דקדושא, ובעזות מצח נחושה, לאמר סגור את התלמוד תורה, אין אנו חפצים בקיומו. ואף חלקם היו מבני עדתינו, שדבר זה הכאיב לי פי כמה. ולא שקטו ולא רגעו בני הרשעה, ושלוחו לי את משרד החינוך עם צו סגירה. וכמה וכמה פעמים קיבלנו צו סגירה, ואיומים רבים מבני עוולה. אך עיני וליבי לא-ל תמיד היו נשואות, ועל מאמר יתמים תהיה עיני היו בטרחות, ודברי רבי ומורי תמיד לנגד עיני שטוחות. והצילני וסייעני המבי"ה להינצל משני אריות, ונוכחתי לדעת שאין עוד מלבדו, גם כשנראה שהדלתות סגורות.

נוסף מכאוב למכאוב, שעל אף טרחותי הרבות ועשייתי העניפה לכלל העדה בכלל, ובעירנו אלעד בפרט, ושמעתי לכל העצות אשר יעצוני להגדיל ולהכפיל את מספר התלמידים, עכ"ל לא גדל מספרם כחפצי, ואף היתה שנה שהיתה נשירה וכבר עלה בליבי מחשבה, שמא ח"ו אין מעשי רצויים לפני המקום ב"ה. ע"כ שוב שיחרתי לפתחו של-מורי ורבי, לדיעה מה יעשה לי. והוא בחכמתו השיבני: **אל תצפה להצלחה! תעשה את המוטל עליך כלפי שמיא! הקב"ה לא מצפה שתצליח!** וגם היה תמיד אומר לי, **יכל הקודש מחברו, חרב מחברו, יכל דבר שבקדושה יש בו קשיים ועיכובים, וככל שיש יותר קשיים סימן שקדוש ומקודש יותר ויותר!** בדברים מחזקים אלו יצאתי, וכחי שוב שינסתי, ואל ליבי לא הפנמתי את המשברים אשר עברתי.

והנה עתה בחסד ה' עלי פתחנו את השנה השישית, עם תלמידים נפלאים מבתיים טובים ומצויינים, מחנכים וגוננת מעולים מפקח ומזכיר נכבדים, [רישיונות ותקציבים, לכתות ולגנים. על אף שאין הקומץ משיביע את הארי, אך זה הקלה גדולה למי שמבין במלאכה]. וכל זה אינו בא אלא מכח יתמים תהיה, יתעשה את המוטל עליך וטו לא. וכבר אמר זה בנגלה הרה"ג **עובדיה יפעי** שליט"א, כאשר היה בסוף שנה שעברה בת"ת, יומי כרחכם ומי יודע פשר דברי (קהלת ת. א).

וטרחתי וכתבתי מעט מזער מן הים הגדול והסוער, היות וראיתי שרבים מתחזקים מדברים מועטים שזיכני הב"ה. ותפילתי שיהא דבר זה לחיזוק והורים, להנחיל ולהשריש בלב ילדיהם יתמים תהיה שהוא מיסודות האמונה.

פתרונות לפרשת 'ראה'
אחודה חידה! פסוק ראשון של פרשת
ראה, יש בו ז' תיבות, וכ"ט אותיות, ותוכנו
חשוב לחי האדם.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה? הרב עודד נגר.
הזוכה בהגרלה: יוסף שלום צדוק.

הראות מחייבת
וההליכה פוטר
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

כור - מה

שכיום אומרים

כור (מידה).

פניני הלכה

מנהגינו שיושבין הקהל בעת
אמירת שלוש עשרה מידות
של-רחמים

הנה מנהגינו ידוע שמנהג הבלדי וכן הרבה מהשמי שלא עומדים בעת אמירת שלוש עשרה מדות (אלא אם כן היו כבר עומדים) וכפי שהעלה מרן הגר"י רצאבי בשע"ה (סי קי"ט הי"ג).

ובש"ת ארון של-חכמים (ה"ב ס"י מ"א) האריך לבאר טעם מנהגינו, וכאן נגלה סיכום לדבריו בקצרה.

א. מעיקרא המנהג הקדמון בכל תפוצות ישראל, שלא היו עומדים בעת אמירתם. ומנהג זה הוזכר לראשונה בספר יכסא מלך' (ל"ד ש"ס ב"זאג"ו) על תיקוני הזוהר.

ב. שלוש עשרה מדות, לא ברור כל כך שהוא דבר שבקדושה.

ג. גם אם הן דבר שבקדושה, מכל מקום אין בכך כדי להזיק עמידה בהם וכמו שהוא בכל דבר שבקדושה, שאין עומדים בקדיש וברכו, וכן בקדושה דיוצר ודסדרא, דנקייטין ונהיגיין בהו כדעת הרמב"ם בחיבור (פ"ט מהלכות תפילה הי"ז) שהם דבר שבקדושה ולא דרך סיפור דברים, ועל כן צריך עשרה באמירתם, ולמרות זאת אין עומדים בהם.

לעילוי נשמת

מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

כי תצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב עם רב מומך לא תירא מהם: והיה בקרבכם אל המלחמה ונגש הכחן ודבר אל העם: ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערערו מפניהם: כי ה' אלדיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא הנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: (דברים כ. א-ז)

כי תצא למלחמה על אויביך, שהוא היצה"ר שהוא השונא. יראית סוסי שחטאת בהיותך בן כי שנה, דנהים כסוס. ירכבי, שהם השגנות הנושאים עונות, ומרדים כרכב הנושא בני אדם, שלא ידאג אדם על השוגג, אלא על מה שעתיד לחטוא על ידו במזיד. יעם נוטריקון, עיונות מ'רדים. ירב מומך, הוא השונא דקיימי עלן ככסולי לאוגיא. ילא תירא מהם כי ה' אלודיך עמך, בהיותך התשובה, דכי ישובה [ישראל] עד ה' אלודיך. יהמעלך מארץ מצרים, אעפ"י שהיית נטמע במי"ט שנרי טומאה. והיה כקרבכם אלי, יחדיו, כי זכותא דרבים עדיף. יאל המלחמה, להרחיק השונא מעליכם. ינגש הכהן, והוא התי"ח. ידברי, לו קשה. יאל העם, נוטריקון היוטאים עיורבים מ'ורדים.

מהליכות אבותינו
עם עקש תתפתל

בכל דור ודור קמים עלינו אויבינו, להטרידנו משלוותינו, והיא היא הגלות, שיד הגוים תקיפה, ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים. ועל כן בכל עת צרה וצוקה, נושאים ל-אל חי תפילה. אך עכ"ז, כשהיה אפשר גם להשתדל לעשות בדרך טבעית או בערמה נגד המשטינים עלינו, נקטו אבותינו גם בפעולות אלו, בכדי שהנס לא יהיה בגלוי אלא בדרך הטבע, שאז קל יותר להתקיים ואכמ"ל.

אחד הדוגמאות לזה, הוא אשר קרה בעיר אלטלה, שגור המנהיג המקומי על היהודים, לבל יתקעו בשופר בימים נוראים. הצורך הזה נימק את גזירתו בכך שהתקיעה בשופר מפריעה למנוחת התושבים.

לאחר התייעצות, החליט ראש הקהילה להזמין את שר האזור, ולתקוע לפניו בשופר, כדי שיקבע אם יש הפרעה לשכנים כפי שטען הצורך או לא. השר קיבל את ההצעה, והרב הזמין את התוקע לתקוע לפני השר. בתום התקיעה פסק השר שאין שום הפרעה, והיהודים רשאים לתקוע בשופר בכל עת שירצו, וכך היה. (מתוך ספר יהודי צעדה וסביבותיה עמ' ס"ב)

יאמר אלהם שמע ישראל, שצריך לשוב בתשובה שתהיה במדרגת ישראל ולא תהיה חוטא, וזה באם יום של אלול ותשרי. נוטריקון יאתם, אילול תישרי מ' כי יקריב ס', יהיום' הידועה, שהוא ר"ה. כמ"ש חז"ל על פסוק יהיה היום'. ילמחמה על אויביכם, המקטרגים עליכם ביום ההוא. יאל ירך לבבכם, על בטול מצות ומע"ט שבטלתם. יאל תיראי מפני מצות ל"ת שחטאתם בשוגג, יאל תחפזי מפני שעברתם עליהם במזיד, יאל תערצו מפני שעברתם עליהם בפשיעה. כי ה' אלודיכם ההולך עמכם, היא תשובת הרבים היא ראויה להושיע אתכם.

ידברו השוטרים, שהם המכים ברצועה ומראים בדבורם הנוק המגיע לאדם החוטא בממונו או בגופו או בנפשו, ואינו שב בתשובה, כאמרם, מי האיש אשר בנה בית חדש שהיה לו בית והון ולא הנכו בעשות בו פרצות. ילך וישוב בתשובה לבתו, כי בדרך א"א לסגף עצמו בסיגופים, יפן ימות במלחמה ואיש אחר שהוא הצדיק יחנכנו, כי ירש ממונו ויחנכו בעשות החנוך הראוי, ע"ד ירכי וצדיק ילביש.

ימי האיש אשר נטע כרם כנגד הגוף הדומה לעץ השדה, דכי כי האדם עץ השדה, יולא חללו שלא בנה אותו לעבודת האל, ילך וישובי וכי. יואיש אחר שהוא סט"א אחריו מותו יחללנו בחיבוט הקבר ויסורין קשים.

ימי האיש אשר לקח אשה שהיא הנשמה, ולא לקחה במצות ומע"ט, ילך וישובי וכי. יואיש אחר יקחנה, כי יצטרך לבוא בגלגול באיש אחר.

יוסיפו השוטרים מי האיש היראי, מן העבירות שבידו, ירך הלבבי, מפני מיעוט מצות ומע"ט, ילך וישוב ולא ימס את לבבי, כי גורם היזק בעונותיו לא לעצמו לבד, אלא גם לאחרים, ע"ד עשה עבירה א', אוי לו שהכריע את כל העולם לכף חובה. יפקדו שרי צבאות בראש העם וכשילים של ברזל בידם לקפח את שוקיו של הנסי, כן ירע למי שיבוא במלחמה ליום הדין של ר"ה ולא שב בתשובה, שלא יוכל לנוס עוד, א"א יקפח את שוקיו וידונו אותו בדינים קשים, כי יהיה נכתב ונחתם בספרן של רשעים למיתה רח"ל.

בדרכיהם אתהלך...

צדיקים מלאכתן נעשית ביד אחרים

**לרפואת התלמיד הנעלה
שלום אברהם בן ניר
בתשכחע"י**

תלמידי הת"ת מקבלים במהלך השנה הפתעות ופרסים רבים, אודות לתורמי הת"ת הנכבדים, אשר באים לת"ת ומתפעלים מהתורה והיראת שמים של הילדים

חסיד אחד מעניית צנעא יע"א שלא היה רב אלא שהיה תם וישר ירא אלודים וסר מרע, והיה משכים ומעריב לביה"כ, וזהיר בק"ש ובתפלה וציצית ותפלין, והיה מתאחר בביה"כ ללמוד עד ד' שעות ביום, יושב לבדו ומתבודד בספר. היה שם באותה העיר גוי אי א' אלם, טמא ומטמא, גאה וגאון, ודרך רע, שהיה בכל יום עובר ברחוב היהודים ובידו מקל, והיה מצר ליהודים. זה מכהו וזה מחרפיהו וזה מקללהו, ואין דובר אליו דבר, ולא עמד איש בפניו, כי נפל פחדו על כל היהודים, ומחרף ומגדף אלדי מערכות ישראל.

פעם אחת עבר אותו הגוי ברחוב ובידו עשב מספוא לחמור שלו שקורים ימחום קציבי, שקנה אותו מבית השוק להוליכו הביתה. עבר גוי זה מפתח אותה ביה"כ שהחסיד יושב בה, ראה אותה פתוחה נכנס לתוכה במקלו ובמענעלו ובעשב שבידו. ראה את החסיד שהיה לומד בספר, ולא הגביה ראשו לראותו ולא הביט בו. היה קורא לו הגוי כחמור ומנופף לו בעשב להמשילו לחמור להכעיסו אולי ידבר דבר, להכנס עמו להכותו. אך אותו החסיד המשיך ללמוד בספר והחריש אזניו משמוע דבריו, ועצם עיניו מראותו. ואילו הגוי חזר ומניף לו בעשב שבידו, וקורא לו כחמור לנאץ אותו. החסיד המשיך בשתיקתו ולא השיב אותו דבר.

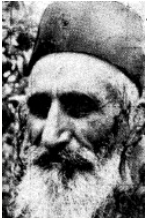
פנה הגוי לאחוריו והלך לו. הגיע לרחוב לרחוק חמשים אמה, ומצא אדם אחר יסבלי גוי נבזה. עמד הגוי האלם והכה את הגוי האיש הסבל, כי בזוהו לבו, אמר מה יעשה זה הסבל לי. לגוי הסבל היה לו בחיקו חרב חלודה אשר אין בה ממש. אך מכיון שספג מכות בחינם, התפלא ואמר, ילמה זה הכה אותי, מה פשעני ומה חטאתי. לקח חרב ורץ אליו בחמת כעס, ותקעה בכטנו ויצאו בני מעיו, ותבקע כריסו, ותהי נבלתו מושלכת על הארץ, ונתקדש שם שמים בפרהסיא. להודיעך כמה גדול כח קדושת התורה כי מנאצי עובדי ה' יכלוי. וידוע כי המיקל בכבוד בעלי תורה, אעפ"י שאינם כ"כ גמרנים, מאחר שהם חושקים לעסוק בתורה, הקב"ה עיניו תחזינה מישרים לדון דין עשוקים, ונקום ינקם בשבילים, כי לא ינקה ה' למי שמתגרה בם, ואוהב למי שאוהבם. רב, כי מוצאי מצא חיים ויפק רצון מהו. וחטאי חומס נפשו כל משנאי אהבו מות'.

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חכמי תימן

הרב שלום בן סעדיה סיבחי זצ"ל
 התגורר בכפר חקר שבמחוז כולאן. למד תחילה שחיטה בכפרו אצל מורי יחיא שחב. לאחר מכן למד בצנעא, ושם הוסמך לרבנות ושרי"ב ע"י בית הדין בצנעא בראשות הרב יחיא יצחק הלוי. בשנה שיצאה גזירת היתומים מטעם האימאם, חרף נפשו והציל רבים משמד. עלה ארצה והתגורר בראשון לציון, וכיהן כרב ומסדר קידושין ושרי"ב, והתפרנס מיגיע כפיו. גם בארץ כבתימן טיפל גם ביתומים וסייע לעולים שבאו אחריו ארצה. את מירב זמנו הקדיש והתנדב לעזרה לזולת לענייני הציבור וצרכיו.

נפטר
 כ"ט
 תשרי
 תשי"ז

התודה...

הברכה...

לילדים היקרים והצדיקים,
 אשר הקדישו מזמנם מרצונם,
 לסייע בהקנת מתחם הת"ת
 לקראת שנת הלימודים החדשה, והאת
 עושים הם ללא כל תמורה, השג"ש
ידידיה נהרי נ"י
שלום אגרום זמרי נ"י
אגרום סזן נ"י
דן גסין נ"י
מלאכי זורחי נ"י
יוסף שלום זמרי נ"י
מתניה נהרי נ"י
נחמן חודי נ"י
 הי"ד שייגלו במעלות התורה והיראה,
 ויוקם ה' לכל מדה טובה ולשמחת בית
 השאננה, מתוך אורך ימים ושנים, אמן.

הערות, הארות ותשובות לחידות
 ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
 או במייל:
 Nahari@enativ.com

פותחים שנה
 בכוחות פחודשים
 בשמחה מרובה
 ובהתרגשות גדולה

תפארת בנים

לרפואה ובריאות איתנה
 סעדיה עדי בן שלום צוברי ויוסף בן משה דנין
 מתוך אריכות ימים ושנים